

jeg også konstatere, at det ikke var ret mange, der faktisk havde læst forslaget, for alle ordførertaler bar jo egentlig præg af temmelig grelle misforståelser i forhold til den måde, forslaget er formuleret på.

Jeg kan da lige starte med den sidste: Nej, det er ikke vores intention, at den personlige integritet skal gå forud for sikkerheden til søs. Men det er vores formål med at stille forslaget at sikre, at det bliver aftalestof mellem de pågældende parter, hvordan og hvilke betingelser der skal stilles i forbindelse med sådan nogle regler, for det, der er sket, er jo, at man har en sag – det er ganske rigtigt, som ministeren henviser til, sagen, hvor DFDS krævede urintest – hvor arbejdsgiveren ensidigt kan afgøre, præcis med hvilke metoder og hvilken måde man vil gøre det på.

Man tog, dengang man lavede loven om helbredsoplysninger, højde for, at sådan skulle det ikke være. Man satte nogle grænser, man sagde, at der var nogle bestemte betingelser, det skal foregå under. Og det gjorde man meget nøje opmærksom på med hensyn til blodprøver, men man havde ikke spørgsmålet om urinprøver med i det, og det burde have været med.

Det er jo fuldstændig rigtigt, at den lov ikke ellers tager en diskussion af metode; det er ikke en metodespecifik lovopstilling, men den handler om andre betingelser i forbindelse med helbredsoplysninger. Jeg er godt klar over, at det måske er lidt svært at læse rent lovteknisk, fordi loven er meget kringlet formuleret, men det, det går ud på, er, at urinprøver i lighed med blodprøver skal være mulige under betingelser, som er aftalt mellem de ansatte og arbejdsgiveren, og ikke som vi altså var udsat for.

Jeg kan da godt redegøre for sagen. Historien består jo i, at DFDS krævede urintest af en række ansatte, og der var så en, der blev fyret. Men det er jo værd at tilføje, at afleveringen af urinprøver i modsætning til blodprøver ikke er med i loven. Derfor går det altså ud på at få urinprøverne ligestillet med blodprøverne. Det var ikke en tilsigtet idé med loven dengang, at det skulle være sådan.

Selve den retslige behandling af hændelsesforløbet og fyringen afslørede, at der var tale om et hul i lovgivningen, og det blev på det tidspunkt erkendt af ganske mange, både fra politisk og juridisk side. En af dem, der erkendte problemet, var arbejdsministeren, som i medierne gav udtryk for stor harme over DFDS's fremgangsmåde. Men desværre er det jo så ikke blevet fulgt op af handling.

Da jeg sidste år direkte spurgte arbejdsministeren, var svaret, at parterne på området forhandlede om en løsning, og at han gik ud fra, at de kunne lukke hullet gennem en aftale, og det ville også have været en fin løsning. Problemet var bare, at det kunne de ikke; der kom ikke nogen løsning.

Da håbet om en aftaleløsning ikke blev opfyldt, fremsætter vi altså et forslag om, at man tillægger urinprøver med de blodprøver, som man har regler for. Det er det, der er intentionen med lovforslaget, og som SF tilslutter sig – jeg kan ikke helt forstå SF's kritiske bemærkninger om udformningen – men det er mit bestemte indtryk, at der ikke er ret mange af de andre ordførere, der sådan rigtigt har fat i, hvad intentionen med lovforslaget er.

Men det blev i hvert fald klart, at der ikke er vanvittig stor opbakning til det. Nu må vi jo se, om udvalgsbehandlingen og eventuelt en høring af de berørte parter måske kan give noget. Jeg kunne i hvert fald høre en lille åbning fra den socialdemokratiske ordfører i retning af, at hvis der kom høringssvar fra de berørte parter, kunne det være med til at få Socialdemokratiet til at skifte stilling, men det må vi så afvente.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 145:

Forslag til folketingsbeslutning om forlænget dagpengeret til ledige, der ikke har fået den aktivering, de har ret til.

Af Ole Sohn (SF) m.fl.

(Fremsat 13/3 2001).

Forslaget sattes til forhandling.